

Áldás, békesség! Hordós Adél Zita vagyok, 14 éves, és a Kecskeméti Református Általános Iskola 8.-os tanulója. A konfirmáció kérdése volt az első olyan fontos esemény az életemben, amiről egyedül kellett döntenem. Persze sokat beszélgettünk anyukámmal, tegyek-e fogadalmat vagy ne, de ő azt mondta, hogy gondoljam át, mit kaptam a hittől, a református közösséghez való tartozástól, melyek azok a kérdések, melyekre nem adható válasz, el tudom-e fogadni ezeket a helyzeteket és hozzam meg felelősséggel a döntésemet. Akár nem a válaszom, akár igen, akármilyen választ is hozok, el fogja fogadni. És ekkor elkezdtem összegezni eddigi életem, melyet most szeretnék a gyülekezettel megosztani.

Kezdeném két hatalmas miérttel.

2 hónapos voltam, mikor édesapámnál tüdőrákot diagnosztizáltak, s 10 hónapos, mikor meghalt. Miért?

Negyedikes voltam, mikor a legjobb barátnőm szintén rákbeteg lett. Egy éven keresztül minden nap imádkoztam érte, semmi mást nem kértem, csak azt, hogy gyógyuljon meg. 2013 februárjában meghalt.

Miért? Feltehetném ezt a kérdést bárkinek. És nem kapnék rá választ. Néhányan azt mondhatnák, hogy Isten így akarta, ezt a sorsot szánta nekik. De akkor miért kellett édesapámnak 8 hónapon, Edinának közel egy éven át szenvednie? Miért sújtotta Isten a családokat ezzel? Azokat a családokat, akiknek nem volt semmilyen bűnük, tisztességes emberek voltak? Semmi válasz. Mert nincs rá magyarázat.

Most sokan azt kérdezhették, mi célból vagyok is itt. Hogyan tudnék ilyen megpróbáltatások után még hinni Istenben? Talán a következő mondattal válaszolnék erre a kérdésre: Isten ad, és elvesz.

Amit kaptam: egy édesanyát, aki mindig a segítségemre van, mindennél jobban szeret. Talán édesapám halálával csak közelebb kerültünk egymáshoz, vigyázunk egymásra.

Adott egy égi jelet, hogy a református gyülekezet tagja legyek, mivel középső csoportos óvodás koromban átvették a Munkácsy utcai óvodát, és én ott maradtam.

Adott egy lehetőséget, hogy a Református Általános Iskolában tanulhassak. Megismerkedhettem a Biblia tanításaival, szép egyházi énekekkel, különböző emberek történeteivel, az áhítatok és istentiszteletek alkalmával megérthettem a számomra néha túl bonyolult igék magyarázatát.

Adott egy nagyon hasznos képességet, a gyors tanulás eszközét, jó memóriát, bizonyítási vágyat. Jól tanulok, vannak versenyeredményeim, amiért hálás vagyok.

Adott sok barátot, szép nyári élményeket az Emmausban és Balatongyörökön. Adott fantasztikus 8 évet az iskolában.

Most itt állok az Úr asztalánál és konfirmációs fogadalmat teszek. Szeretném megköszönni tanáraimnak, lelkészeimnek, a gyülekezetnek, hogy segítettek, segítenek megtalálnom, melyik úton kell járnom. (Zs. 32.8.)

Köszönöm, hogy meghallgattak.